

Híd fő...

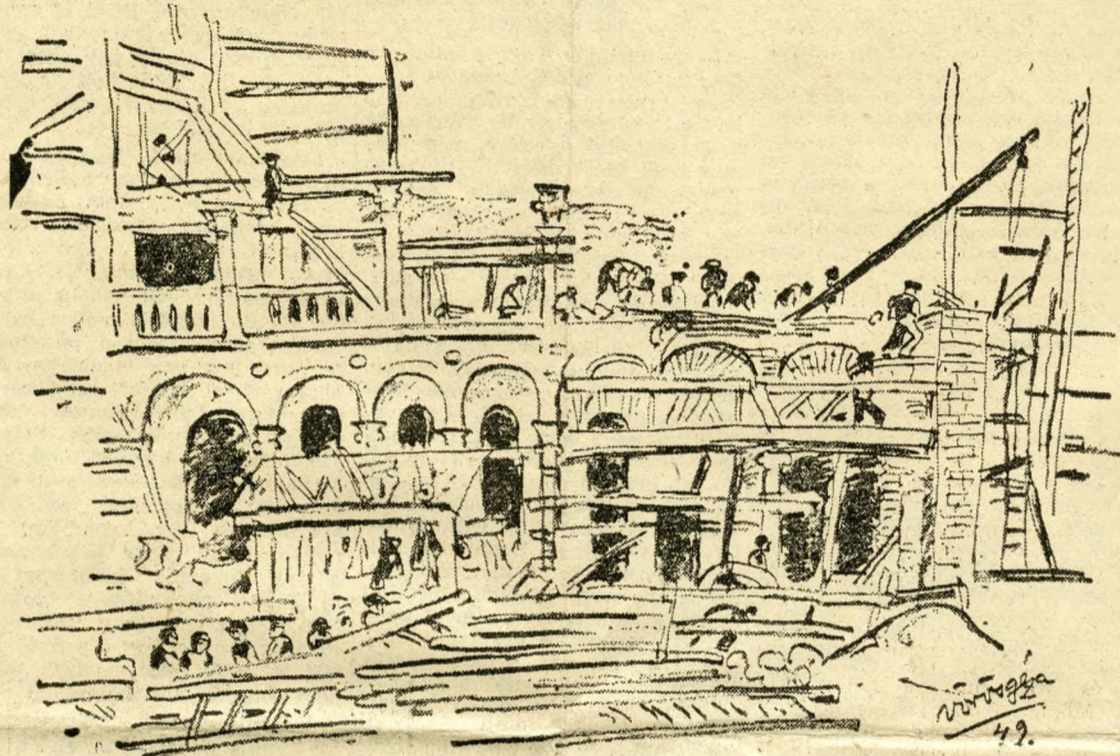
Páratlan szépségű városrész alakul a Lánchíd budai oldalán

Budai Lánchíd fő. Ha az ember leszáll az autóbusról a Clark Ádám téren és körülnéz, jóformán alig ismer rá e városrészt. A százszázalékos előtti Budát látjuk. A Dunán hidépítés, mint Clark Ádám idejében. Serény munkások dolgoznak a Lánchíd „utolsó simításain.” A pillér nyílása előtt már a térképképzés folyik. Tetherautók szállítják el a lebontott épületek törmelékeit. Elkészült a széles kocsútávonal s az alagút előtt óriási méretű járdaszigeten dolgoznak. Az alagút fölött is munkásokat látunk. Valaha itt volt az

roda, Közért-üzlet és a Háztartási bolt van itt, a Fő-utcában, amelynek 1. számú házában működik a Munkásmozgalmi Intézet, remek könyvtárával.

Kiérünk a Clark Ádám-tér és Fő-utca sarkára. Az egykori Fő-utca 2. számú házat lebontották. Ez volt a Lánchíd-kávéház hajléka. Ide jártak valamikor a politikai újságírók. A kávéház tulajdonosa Bartos Miklós operaénekes volt, aki munkaszolgálatban pusztult el a náci idők alatt. A házból csak egy márványoszlopos folyosó maradt meg, amelyet most felhasznál-

mok helyén. Odább, az Öntőház-utca sarkán lévő régi háztömböt is lebontották. Amikor elhordták a romokat, nagy meglepetés érte a városi mérnököket. Boltíves üregek tárultak fel a várhegy oldalában. Feketén ásitának a régi barlangnyílások a Duna felé, mint a nagy Alagút gyermekei. Itt, az Öntőház-utca és Clark Ádám-tér most igen levegős sarkán volt „A vig sereskocsis” nevű híres vendégfogadó. Ha valaki innen nézi a teret, a kép azokra a régi met-szetekre emlékeztet, amelyek a régi Budáról maradtak fenn: régi

Ellypse-kávéház s most megint hasonlót terveznek ide. Ez a terület eredetileg más célt szolgált. Építésénél a katonaság követelte, hogy az alagút Pest felé néző kapuívá fölött ágyúk számára alkalmas helyet kell biztosítani. Még rácsos, erős vaskapukat is kértek az alagút bejáratához.

Nézzünk körül a környéken — de gyalogosan. A Fő-utcán már látható a közelgő hídmegnyitő. Új üzletek nyíltak meg az utóbbi időben, mert a Clark Ádám-tér és környéke a felszabadulás óta most kapja vissza lüktetését, erősebb tempójú életét. Friss cégér: Tejért-fiók. Új férfiszabó, fehérművar-

nak. A legmodernebb, egyben legszebb pesti vendéglőt építik fel a loggiák alatt. Látványos lesz az új helyiség, amelynek ablakaiból a hídfőre lehet majd látni. Nyáron tündéri terrazon ülhetnek majd a budai levegőre vágó pesti dolgozók. A szomszéd házak tűzfalait bevakolták s így a loggiás vendéglő belesimul a környezetbe. A híd megnyitójára ez is készen lesz.

A Clark Ádám-térnek a Gellért-hegy felé eső oldalán már eltűnt a reakciós idők rosszlemkű iparügyi és kereskedelemügyi minisztériuma, amely az ostrom alatt rommá lett. Elszállították a törmelékeket. Park lesz a minisztérium-

hatalmas várfalak bontakoznak ki a panorámában. Balról, a beszőgélésben e falnak teljesen hibátlan, ősi része, történelmet sugároz magából: Eddig Budavára régi falát itt teljesen eltakarták az épületek. Az embernek a száz év előtti Budavár ostroma és visszafoglalása jár az eszébe. Ha feljebb néz, a volt királyi palotára, akkor viszont eszébe jut a nyilas rémuralom, amelynek pusztításait most annyi kemény munkáskéznek kell helyrehozni.

Tovább megyünk az alagút felé. Rozsdás utcatábla: Sikló-utca. Ez az utca már a múlté. Az utca sehol, csak a tábla maradt meg be-

lőle. A siklót is hiába keressük. Elvitték. Az ostrom alatt tönkrementek a felvonók. A hegyi vontató kötelei rozsdásan csavarodtak össze, mint egy cimbalom eltépett húrjai. Egy hónappal ezelőtt még állt az „indóház”, lépcsős feljárattal, ebből most már csak a lépcső maradt meg. Álmélkodva nézik a járókelők a Várhegynek ezt a meztelenre velkőztetett részét, a maga természetességében, olyan, mint ahogy dédapáink láthatták. A lebontott sikló helyén egyelőre nem épül másik, hiszen ma már autóbussz röpi a Várba igyekvő utasokat. A hegyoldalnak ezt a részét parkosítják.

Fehérre tisztították már a Várba vezető lépcsőt is a Hunyadi János-út kezdetén s a parkosító munkálatok itt is elkezdődtek. Gyönyörű látvány most az alagút dór-stílusú, a Lánchíd stílusával egybehangolt szája ezen a hatalmas téren. Tatarozzák a kis felügyelő irodákat is, ahol valamikor gyalogosokért 4 fillért, egylovas kocsitért 10, kétlovasért 20 fillér alagútvámost kértek. Ez a vám 1907-ben szűnt meg. A Krisztina-felé eső kilátást most még állványok takarják el, mert kijáratát rendbe kell hozni. Embert nagyságú kőkockákat gorgatnak az Alagút-utca és Váralfa-utca sarkán s a megsérült krisztinai kijáratot teljesen újjáépítik. Sok száz építőmunkás dolgozik ezen a helyen.

Mint ahogy a Lánchíd felé eső oldalon, a Horváth-kerti részen is nagy ütemben folyik a tatarozás. Itt is új üzletek nyíltak meg. A Krisztina-tér 1. számú házában van Buda legszebb KÖZÉRT boltjainak egyike, amelyet néhány nappal ezelőtt adtak át rendeltetésének. A Horváth-kertbe új padokat helyeztek el, a Pauler-utca 1., Alagút-utca 3. számú házakat lebontották s új kőkerítést építettek fel a telkek körül. Trafik, borbély, cipőkereskedő, bormérés... úgy nőttek ki gombamódra — valamennyi a Lánchíd megnyitásával várható forgalom miatt.

Csakugyan új kép ez a környékbeli és a pesti szemlélő számára. A „vénasszonyok nyara” vasárnap sok embert vonzott ide, a változó és mindjobban szépülő városképre kíváncsi érdeklődőket, akik csodálkozva látták, milyen gyorsan halad itt a városépítés lelkes munkája.

Kristóf Károly

